

og fornemmelig af den mæglende Magt anbefalede Bei, saaledes have disse Magter lagt deres Interesse for Danmarks Velvære for Dagen, ved med Os at lade undertegne den i London under 2den August d. A. vedtagne og senere af Østerrig tiltraadte Protocol, som vil blive forelagt Rigsdagen.

Saa meget mere have Vi Grund til at beklage, at de i Tydskland stedfindende Forhold ikke alene have forhalet Udverlingen af Fredens Ratificationer langt ud over den tractatmæssige Tidsfrist, men ogsaa vedblive at lægge Hindringer i Veien for den fuldstændige Udverling.

Som Følge af denne Tingenes beklagelige Stilling har Freds slutningen maattet blive uden Indskyldelse paa Forholdene i Holsteen, medens tillige Tractaten, idet den henviser til det tydske Forbunds Mellemkomst for at føre Ret og Orden tilbage i dette Hertugdømme, hidtil har hindret Os fra at naae dette Maal ved egne Kræfters Anvendelse.

Forholdene i Tydskland have ogsaa bidraget til, at de landsfaderlige Ord, hvormed Vi have henvendt Os til de vildebede Undersaatter, med Tilfagn om Kongelig Tilgivelse og om Sammentaldelse af udvalgte Mænd fra Monarchiets forskjellige Dele til foreløbig Forhandling angaaende Ordningen af de omstridte Forhold hidtil ere blevne uden Virkning.

Efterat dette Forsøg var bleven mødt med fiendtlig Udfordring, stod intet Andet tilbage end at gaae Oprøret imøde med Vaaben. Gud var med os. Vor Hær, modtaget med Længsel af den troe Befolkning i Slesvig, har med Heltetmod banet sig den blodige Bei, saavidt det var tilstedet den, og den staaer atter seierriig paa Dannevirkes Volde.

Ved den lykkelige Gjenoprettelse af den lovlige Myndighed i Slesvig maatte Trangen til at see de forstyrrede Handels- og Samkvæms-Forhold imellem Kongeriget og Hertugdømmet ordnede blive høist følelig. Hensyn hertil og til Nødvendigheden af, ufortøvet at knytte de ved Krigsforholdene løsnede Baand imellem disse Statens Dele saa fast som muligt, har bevæget Os til, ved foreløbige Love, i Overensstemmelse med Grundlovens § 30, at udjævne Toldforskjellen og ophæve Toldgrænsen mellem Danmark og Slesvig, samt, som nød-

vendig Følge, at affaffe Consumtionsafgifterne i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn. Vi troe saameget mere at kunne stole paa, at disse Foranstaltninger ville finde Rigsdagens Bisald, som de i længere Tid have været Gjenstand ikke alene for almindelig Uttraa, men ogsaa for forberedende Forhandlinger.

Ogsaa andre Lovgivnings-Arbejder ville blive fremlagte sigtende til at bringe de borgerlige Forhold mere i Overensstemmelse med Rigets Grundlov. Det vil dog derhos erkendes, hvor store Hindringer Statens nærværende Tilstand endnu bestandig lægger i Veien for dette Fredens vigtigste Værk.

Statens finantielle Hjælpemidler ere, uagtet den vedvarende Krigstilstand, ikke udtømte, og forhaabentlig ville det indværende Finantsaars Indtægter være tilstrækkelige til at dække Aarets tilbageværende Udgifter, uden at der gjøres Brug af den, ved Krigsskatsloven af 15de Mai 1850, § 10 anden Passus, givne Bemyndigelse til at udstede Creditbeviser for 2 Millioner Rigsbankdaler; saa at det næste Finantsaars ordentlige og overordentlige Indtægter, som Finantsforlaget for samme nærmere vil udvise, kunne forbeholdes til dets egne Udgifter.

Jeg veed det, og glæder mig ved at udtale det i Eders Midte: at Stormene, der have hjemført Vort Land, hvor sørgelige de og deres Virkninger end ellers ere, have tjent til at styrke Baandet imellem Konge og Folk, der have maattet friste og bære Meget tilfammen.

Mit Folks gode og stærke Mand vil ogsaa være virksom i de Mænd, der ere kaldede af Folket til at handle og beslutte med Regjeringen om Landets Vel. I Forvisning herom ønske Vi Guds Belsignelse over Eder, gode danske Mænd! og Eders vigtige Gjerning.

Efterat Premierministeren derefter havde opfordret Rigsdagen til at dele sig i de 2 Thing, for under Forsæde af de respective Aldersmand at foretage det foreløbige Fornødne, og efterat Forsamlingen havde ifæstet et 9 Gange gjentaget Leve for Hs. Maj. Kongen, forlode Landssthingets Medlemmer Salen og begave sig til Landssthingsalen.